Lieta Nr.160790012425

Lietvedības Nr.1A/25/23

Rīgas pilsētas tiesa

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2026.gada 20.janvārī

Tiesa šādā sastāvā : tiesnese K.Maike

izskatīja rakstveida procesā /Nosaukums A/ sūdzību par Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīv komisijas 2025.gada 17.jūnija lēmumu Nr.16079001242525-5.

Aprakstošā daļa

[1] 2025.gada 10.aprīlī Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes vecākais inspekto sastādīja lēmumu Nr.16079001242525-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu. Ar Rīg valstspilsētas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes inspektora 2025.gada 29.aprīļa lēmun Nr.16079001242525-3 par pie atbildības saucamo personu atzīta /Nosaukums A/. Lēmumā norādīts, 2025.gada 29.aprīlī, plkst.08:37, konstatēts, ka nekustamā īpašuma /Adrese B/, kadastra numurs /kadast numurs/, īpašnieks /Nosaukums A/, sadzīves atkritumu sākotnējais radītājs, nepiedalās pašvaldības organizēta sadzīves atkritumu apsaimniekošanā, tai skaitā dalītajā atkritumu savākšanā /Adrese B/, kadastra numu /kadastra numurs/, neievērojot normatīvos aktus par atkritumu apsaimniekošanu un nav noslēdzis līgumu p sadzīves atkritumu savākšanu un pārvadāšanu ar atkritumu apsaimniekotāju. Tādējādi pārkāptas 2019.ga 29.novembra Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.87 “Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu Rīgas pilsēt 17.1.apakšpunkta, 17.2.apakšpunkta, 17.4.apakšpunkta prasības, par ko atbildība paredzēta Atkritun apsaimniekošanas likuma 43.panta pirmajā daļā.

Ar Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas 2025.gada 17.jūnija lēmun Nr.16079001242525-5 par soda piemērošanu, /Nosaukums A/piemērots naudas sods 50 naudas soda vienīb jeb EUR 250,00 apmērā par administratīvo pārkāpumu par ko atbildība paredzēta Atkritumu apsaimniekošan likuma 43.panta pirmajā daļā.

[2] 2025.gada 24.jūlijā tiesā saņemta /Nosaukums A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzēja) sūdzība, p iepriekš minēto Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas 2025.gada 17.jūnija lēmun Nr.16079001242525-5, kurā norādīts, ka lēmumu pārsūdz pilnā apmērā.

[2.1] Norāda, ka kopš 2023.gada nogales ir uzsākta saziņa ar konkrētām valsts institūcijām, lai vispirr sakārtotu piebraucamo ielu konkrētam zemesgabalam /Adrese B/. Sūdzības iesniedzēja iegādājās šo nekustam zemes gabalu /Adrese B/, no citas juridiskas personas, kas šos atkritumus bija tur vācis gadiem, glabājis atstājis, līdz ar to uzskata, ka sākotnējais atkritumu radītājs ir iepriekšējais zemesgabala īpašnieks. Tom sūdzības iesniedzēja apzinās, ka pēc īpašuma iegādes, atbildība par teritorijas uzturēšanu pāriet jaunaja īpašniekam, tāpēc sūdzības iesniedzēja uzsāka minētā nekustamā īpašuma teritorijas uzkopšanu un atkritun

šķirošanu, piesakot lielgabarīta konteinerus. Norāda, ka šo milzīgo atkritumu apjomu nebija iespējams sašķi
un nodot pa pāris dienām.

[2.2] Bez tam, sūdzības iesniedzēja norāda, ka šajā objektā saimnieciskā darbība netiek veikta, līdz ar
uzskata, ka Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas līgumam nav jābūt, jo īpašumam nav likumīgas piekļuves
īpašumā netiek veikta saimnieciskā darbība - netiek ikdienā radīti sadzīves atkritumi. Sūdzības iesniedzēj
iegādājoties šo nekustamo īpašumu, nebija zināms, ka īpašumam nav likumīgas piebrauktuves. Norāda,
gadījumos, kad tika izvesti lielgabarīta konteineri ar atkritumiem, sūdzības iesniedzēja bija vienojusies ar blak
esošās mājas nekustamo īpašumu lietotāju, bet tās bija tikai atkritumu izvešanas reizes un turpmāk sabiedrī
nevar izmantot blakus esošās mājas piederošo piebraucamo ceļu, jo tam nepiekrīt šīs mājas iedzīvotāji. Sūdzīb
iesniedzēja uzskata, ka primārais jautājums ir pabeigt īpašuma teritorijas sakopšanu un rast risinājumu, l
īpašumam būtu iespējams piebraukt, pēc kā tiks noslēgts līgums par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu.

[2.3] Pamatojoties uz iepriekš minēto, sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt sūdzības iesniedzējai piemēro
administratīvo sodu - naudas sodu 250,00 EUR apmērā.

[3] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.panta noteikumiem 2025.gada 29.jūlijā Rīg
valstspilsētas pašvaldības Administratīvajai komisijai un /Nosaukums A/nosūtīts paziņojums par liet
izskatīšanu, izskaidrojot Administratīvās atbildības likuma 198.panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki v
iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus v
lūgumus līdz 2025.gada 30.decembrim, vienlaikus paziņots, ka lietas izskatīšana paredzēta rakstveida proce
2026.gada 20.janvārī.

Līdz Rīgas pilsētas tiesas tiesneses 2025.gada 29.jūlija lēmumā noteiktajam termiņam - 2025.ga
30.decembrim, ne arī līdz lietas izskatīšanai, noraidījums tiesnesei nav pieteikts, lūgumi nav iesniegti, papild
paskaidrojumi nav saņemti.

[4] Sūdzības iesniedzēja nav lūgusi lietu izskatīt mutvārdu procesā. Tiesa nesaskata nepieciešamību lie
izskatīt mutvārdu procesā pēc savas iniciatīvas, līdz ar to lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /Nosaukums A/ sūdzība
noraidāma, bet Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas 2025.gada 17.jūnija lēmur
Nr.16079001242525-5 atstājams negrozīts, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[5.1] Administratīvās atbildības likuma 5.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums ir person
prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikum
paredzēta administratīvā atbildība.

Administratīvās atbildības likuma 48.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesi
kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

[5.2] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.pantu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīša
tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņem
gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildī
pastiprinošiem apstākļiem.

No sūdzības izriet, ka sūdzības iesniedzēja kopš 2023.gada nogales ir uzsākusi saziņu ar konkrētām vals
institūcijām, lai sakārtotu piebraucamo ielu konkrētam zemesgabalam /Adrese B/, jo iegādājoties šo nekustam
īpašumu, sūdzības iesniedzējai nebija zināms, ka īpašumam nav likumīgas piebrauktuves. Sūdzības iesniedzē
apzinās, ka pēc īpašuma iegādes, atbildība par teritorijas uzturēšanu pāriet jaunajam īpašniekam, tāpēc sūdzīb
iesniedzēja uzsāka minētā nekustamā īpašuma teritorijas uzkopšanu un atkritumu šķirošanu, piesak
lielgabarīta konteinerus, bet šo milzīgo atkritumu apjomu nebija iespējams sašķirot un nodot pa pāris dienā
Turklāt sūdzības iesniedzēja uzskata, ka uz doto brīdi Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas līgumu viņai nebi
jānoslēdz, jo īpašumam nav likumīgas piekļuves un īpašumā netiek veikta saimnieciskā darbība - netiek ikdie
radīti sadzīves atkritumi. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka primārais jautājums ir pabeigt īpašuma teritorij
sakopšanu un rast risinājumu, lai īpašumam būtu iespējams piebraukt, pēc kā tiks noslēgts līgums par sadzīv
atkritumu apsaimniekošanu.

[5.2] Rīgas domes 2019.gada 29.novembra saistošo noteikumu Nr.87 “Par sadzīves atkritum apsaimniekošanu Rīgas pilsētā” (turpmāk – Saistošie noteikumi) 17.1.apakšpunkts nosaka, ka ikviena atkritum radītāja un valdītāja pienākums ir: iekļauties pašvaldības atkritumu apsaimniekošanas sistēmā, noslēdz atkritumu apsaimniekošanas līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju, izņemot gadījumu, kad dzīvokļa īpašum īpašnieks ir noslēdzis līgumu ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekotāju par daudzdzīvok dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, kas iekļauj arī atkritumu apsaimniekošanu.

Atkritumu apsaimniekošanas likums 16.pants pirmā daļa nosaka, ka sadzīves atkritumu sākotnējais radītā vai valdītājs piedalās pašvaldības organizētajā sadzīves atkritumu apsaimniekošanā, tai skaitā atkritumu dalīta savākšanā, ievērojot normatīvos aktus par atkritumu apsaimniekošanu (arī pašvaldības izdotos saistoš noteikumus) un noslēdzot līgumu par sadzīves atkritumu savākšanu un pārvadāšanu ar atkritum apsaimniekotāju, kurš ir noslēdzis attiecīgu līgumu ar pašvaldību atbilstoši šā likuma 18.pantam.

Atbilstoši Atkritumu apsaimniekošanas likuma 43.panta pirmajai daļai, par sadzīves atkritumu radītāja v valdītāja nepiedalīšanos pašvaldības organizētajā sadzīves atkritumu apsaimniekošanā piemēro brīdinājumu v naudas sodu fiziskajai personai no desmit līdz simt piecdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai person — no piecdesmit līdz trīssimt naudas soda vienībām.

[5.3] Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, u pamatojoties uz kuriem Iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi Saistošo noteikumu 17. 17.2.apakšpunktā noteiktās prasības, par ko atbildība paredzēta Atkritumu apsaimniekošanas likuma 43.pan pirmajā daļā.

Tiesa atzīst, ka lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratī pārkāpuma lietu atbilstoši Administratīvās atbildības likuma prasībām.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi Iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzīb iesniedzējas sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka Iestād konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

[6] Administratīvās atbildības likuma 90.panta trešā daļa paredz, ka bez papildu procesuālo darbī veikšanas par pierādījumu uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšan brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais.

[6.1] Tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti nekādi pierādījumi, kas pierādītu citus apstākļus, nekā tas ir norād Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes vecākā inspektora 2025.gada 10.aprīļa lēmum Nr.16079001242525-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un Rīgas valstspilsētas pašvaldīb Administratīvās komisijas 2025.gada 17.jūnija lēmumā Nr.16079001242525-5 par soda piemērošanu, tas ir, nekustamā īpašuma /Adrese B/, īpašnieks, atkritumu radītājs /Nosaukums A/nav iekļāvies pašvaldības atkritum apsaimniekošanas sistēmā, noslēdzot atkritumu apsaimniekošanas līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju, kurš noslēdzis attiecīgu līgumu ar pašvaldību.

[6.2] Tiesa norāda, ka no Atkritumu apsaimniekošanas likuma 8.panta 1.punkta ir redzams, ka likumdevē (jeb Saeima) ir uzskatījis par nepieciešamu nodot sadzīves atkritumu apsaimniekošanas procesa organizāci attiecīgās pašvaldības kompetencē. Atkritumu apsaimniekošanas likuma” 16.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka atkritumu sākotnējais radītājs vai valdītājs piedalās pašvaldības organizētajā sadzīves atkritum apsaimniekošanā, ievērojot normatīvos aktus par atkritumu apsaimniekošanu (arī pašvaldības izdotos saistoš noteikumus) un noslēdzot līgumu par sadzīves atkritumu savākšanu un pārvadāšanu ar atkritum apsaimniekotāju, kurš ir noslēdzis attiecīgu līgumu ar pašvaldību. Minētā panta otrā daļa nosaka, ka vasarnīca vasaras mītnes (tai skaitā dārzkopības biedrības teritorijā esošas vasarnīcas vai vasaras mītnes) vai cit īslaicīgas apmešanās ēkas īpašnieks, valdītājs, lietotājs vai viņa pilnvarota persona, ievērojot normatīvos akt par atkritumu apsaimniekošanu (arī pašvaldības izdotos saistošos noteikumus) un atbilstoši šā panta pirmaj daļai noslēdz līgumu par sadzīves atkritumu savākšanu, pārvadāšanu, pārkraušanu un uzglabāšanu ar atkritum apsaimniekotāju, kurš ir noslēdzis attiecīgu līgumu ar pašvaldību, kā arī sedz visas izmaksas, kas saistītas viņa radīto sadzīves atkritumu, tai skaitā sadzīvē radušos bīstamo atkritumu apsaimniekošanu.

Kā redzams no minētās saistošo noteikumu normas satura, prasība noslēgt līgumu ir kategoriska u izņēmumi noteikumos nav paredzēti.

[6.3] Saskaņā ar Rīgas pilsētas tiesas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/ informācij sūdzības iesniedzējai no 2023.gada 21.augusta nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu/Adrese B ar kadastra Nr./kadastra numurs/.

[6.4] Atkritumu apsaimniekošanas likuma normas, gan saistošie noteikumi ir attiecināmi uz visie atkritumu radītājiem, ja vien konkrētās personas īpašumā vai valdījumā atrodas īpašums, līdz ar to, sūdzīb iesniedzējas sūdzībā norādītie iebildumi, ka pie nekustamā īpašuma nav likumīgas piekļuves un īpašumā neti veikta saimnieciskā darbība - netiek ikdienā radīti sadzīves atkritumi, kā arī, ka tikai tad, kad īpašumā ti pabeigta tā teritorijas sakopšana un atrisināts jautājums par iespējamo piebraukšanu nekustamajam īpašuma tiks noslēgts līgums par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu, nav pamatoti, jo atkritumu radītājiem ir noteik obligāts pienākums iekļauties atkritumu apsaimniekošanas sistēmā, un šis pienākums īstenojams, noslēdz līgumu par sadzīves atkritumu savākšanu. Tādējādi, ar lietā esošajiem materiāliem ir pierādīts fakts, ka sūdzīb iesniedzēja nav ievērojusi Saistošo noteikumu 17.1., 17.2.apakšpunktā noteiktās prasības un ir pamatoti sauk pie administratīvās atbildības atbilstoši Atkritumu apsaimniekošanas likuma 43.panta pirmajā da paredzētajam.

[6.5] Turklāt lietas materiāliem nav pievienoti tādi pierādījumi, kas pierādītu pārkāpuma nekavējo novēršanu, t.i., sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi pierādījumus par to, ka sūdzības iesniedzēja, uzzinot p administratīvā pārkāpuma procesa lietvedības esamību, būtu vērsusies pie sadzīves atkritumu apsaimniekotā ar mērķi novērst konstatēto pārkāpumu, atrodot sev izdevīgu un objektīvu līguma variantu.

[6.6] Neskatoties uz to, ka sūdzības iesniedzēja neatzīst savu vainu pārkāpumu izdarīšanā, tiesa norāda, sūdzības iesniedzējas rīcībā ir saskatāms Atkritumu apsaimniekošanas likuma 43.panta pirmajā daļā paredzēta pārkāpums. Proti, sūdzības iesniedzējai, kā nekustamā īpašuma /Adrese B/, īpašniecei, ir pienākums iesaistīti pašvaldības kopējā atkritumu savākšanas sistēmā, atbilstoši noteikumu prasībām faktiskos atkritumus nodod pašvaldības izvēlētam atkritumu apsaimniekotājam.

[7] Tiesa atzīst, ka Iestāde ir veikusi vispusīgu, pilnīgu un objektīvu izpēti par lietas apstākļiem to kopun un savstarpējā sakarībā un atzinusi, ka sūdzības iesniedzējas darbībās konstatējams Atkritun apsaimniekošanas likuma 43.panta pirmajā daļā paredzētais pārkāpums. Savukārt sūdzības iesniedzējas sūdzī norādītos argumentus vērtē kā sniegtus nolūkā sūdzības iesniedzējai izvairīties no administratīvās atbildības u soda.

[8] Izvērtējusi pārsūdzēto lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa atzīst, pārsūdzētā lēmuma saturs liecina par lietas faktisko apstākļu izvērtējumu, tajā skaitā par sūdzības iesniedzēj norādīto apstākļu izvērtējumu, kā arī pārsūdzētajā lēmumā norādīto motivāciju par administratīvā so piemērošanas pamatotību un tā apmēru, kas atbilst Administratīvās atbildības likumā noteiktajiem principie par administratīvā soda piemērošanu. Sūdzības iesniedzēja nav norādījusi uz jauniem apstākļiem, kuri nav tiku vērtēti pārsūdzētajā lēmumā.

[8.1.] Tiesa norāda, ka tiesības pārsūdzēt iestādes lēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot tiesai atkārtoti d vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas lietā jau ir vērtēti. Tiesa vērtē iestādes lēmumā norādīto secinājumu u motivācijas likumību un pamatojumu, bet šī izvērtējuma pamats ir iesniegtās sūdzības argumenti, kas atspēl vai neatspēko nolēmumā izteikto atzinumu pareizību.

Tiesa konstatē, ka sūdzībā nav norādīts neviens jauns pierādījums un apstāklis, jaunas ziņas par faktie kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, soda noteikšanu un kas nebūtu zināmas iestādei, pieņem pārsūdzēto lēmumu un kas būtu par pamatu šī lēmuma atcelšanai.

[8.2.] Fakts, ka sūdzības iesniedzēja par Saistošo noteikumu pārkāpumu, pauž atšķirīgu viedokli un non pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu Rīgas valstspilsētas pašvaldīb Administratīvās komisijas 2025.gada 17.jūnija lēmumu Nr.16079001242525-5, ar kuru sūdzības iesniedzēj piemērots administratīvais sods – naudas sods EUR 250,00 apmērā.

[9] Vērtējot pārējos sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešam detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varē ietekmēt pieņemamo nolēmumu. Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eirop Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību u pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas n saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu*(sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.apri spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)).* Tiesnešiem ir jāuzklausa v argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebku paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(s Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu)* (*skat., piemēram, Rīgas apgabaltie 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lie Nr.133064413).*

[10] Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2025.gada 17.jūni institūcijas lēmumu par sūdzības iesniedzējas sodīšanu par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Atkritum apsaimniekošanas likuma 43.panta pirmajā daļā, un tādēļ atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 227.pan pirmās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 198.pantu, 226.pantu, 227.panta pirmās daļas 1.punkt 228.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sūdzību.

Atstāt negrozītu Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas 2025.gada 17.jūnija lēmum Nr.16079001242525-5.

Spriedumu var pārsūdzēt apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas diena iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas tiesā (Rīgā, Abrenes ielā 8). Spriedums sastādīts un pieejams lietas portālā vai tiesas kancelejā 2026.gada 20.janvārī.

Tiesnese K.Maike

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu